

ประสิทธิผลในการศึกษาพระอัจฉริยภาพด้านการสร้างสรรค์บทละครพูดชวนหัว
ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอน
แบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning)

Accomplishment of Teaching of The Royal Intellectual Creation of
King Rama VI's Comedy Spoken Play Scripts by Research-based Learning

Received: January 28, 2021
Revised: April 9, 2021
Accepted: April 16, 2021

ปวริศ มินา (Pawaris Mina)*

ณัฐภรณ์ สถิตวราทร (Nattaporn Sathitwarathorn)**

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้เป็นการนำเสนอกระบวนการและผลการดำเนินการวิจัยในหัวข้อ “พระอัจฉริยภาพด้านการสร้างสรรค์บทละครพูดชวนหัวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning)” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน (Learning Outcome) ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ของผู้ที่ศึกษาในรายวิชา 430223-60 พัฒนาการศิลปะการละครไทย (Development of Thai Drama) จำนวน 28 คน โดยขั้นตอนการดำเนินการวิจัยได้แบ่งออกเป็น 6 ขั้นตอน ได้แก่ การประเมินความรู้ในเบื้องต้น การแนะนำขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการศึกษาค้นคว้ารูปแบบการวิจัย การคัดเลือกบทละครพูดชวนหัวในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว การดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด การนำเสนอผลการศึกษาด้วยกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus-Group) และการประเมินผลการเรียนการสอนผ่านกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus-Group) ผลการดำเนินโครงการวิจัยพบว่าในด้านคุณธรรม จริยธรรม นั้น เมื่อผู้วิจัยเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษาหรือผู้ให้คำแนะนำ ส่งผลให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นและมีความรับผิดชอบต่องานของตนเองมากขึ้น ด้านทักษะความรู้พบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ มากกว่าการเรียนรู้แบบเดิมที่ผู้สอนบรรยายหน้าชั้นเรียน ด้านทักษะทางปัญญาพบว่าผู้เรียนคิดอย่างมีวิจารณญาณและเป็นระบบ สามารถสืบค้น ตีความ วิเคราะห์ ประเมินผลในเนื้อหาสาระ รวมถึงสามารถสรุปเนื้อหาเพื่ออธิบายให้แก่เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบพบว่าผู้เรียนนั้นมีความรับผิดชอบต่อตนเองและมีปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนเป็นอย่างดี และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี พบว่าผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การฟัง และการเขียน

* อาจารย์,ดร. สังกัดภาควิชาภาษาไทยและศิลปวัฒนธรรม คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร / Pawaris_8@hotmail.com

Lecturer, Ph.D., Department of Dram and Music, Faculty of Arts, Silpakorn University/

Pawaris_8@hotmail.com

** อาจารย์,ดร. สังกัดภาควิชาภาษาไทยและศิลปวัฒนธรรม คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร /Satnattaporn@gmail.comLecturer,

Ph.D., Department of Dram and Music, Faculty of Arts, Silpakorn University/ Satnattaporn@gmail.com

คำสำคัญ : บทละครพูดชวนหัว, การสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน, พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

Abstract

This article projects methodology and result of research project entitled “Teaching of The Royal Intellectual Creation of King Rama VI’s Comedy Spoken Play Scripts by Research-based Learning”. The objective was to develop five learning outcomes, according to Office of the Higher Education Commission, of 28 students in 430223-60 Development of Thai Drama course. There were six steps of the methodology: Evaluation of Primary Knowledges, Introduction of Research Methodology, Selection of King Rama VI’s Comedy Spoken Play Scripts, Study and Analysis, Focus-group for Result Presentation, Focus-group for Evaluation of Research-based Learning.

The result was divided into five learning outcomes. In the outcome of ethics and moral, class attention and self-responsibility of the students increased when instructor took role of adviser instead of lecturer. In the outcome of knowledges, the students had more knowledges and understandings of subject matters than they did in the traditional class, which the lecturer only lectured in front of the class. In the outcome of cognitive skills, the students had consideration and systematic thought. They researched, interpreted, analyzed and evaluated the data. They, moreover, were able to conclude the data, and they had ability to describe it to their classmates. In the outcome of interpersonal skills and responsibility, the students increasingly had self-responsibility and interaction in the class. In the outcome of numerical analysis, communication and Information technology skills, the students were able to communicate efficiently, in speaking, listening and writing.

Keywords: Comedy Spoken Paly Scripts, Research-based Learning, King Rama VI

บทนำ

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงพระปรีชาสามารถด้านอักษรศาสตร์และการละคร พระราชนิพนธ์บทละครของพระองค์มีจำนวนกว่า 140 เรื่อง และมีหลายประเภท ทั้งบทละครร่า บทละครดึกดำบรรพ์ บทละครร้อง บทละครสังคีต และบทละครพูด ทั้งนี้พระราชนิพนธ์บทละครแต่ละเรื่องนั้นทรงสร้างสรรค์ให้ได้อรรถรสและอารมณ์ที่แตกต่างกัน และที่สำคัญก็คือพระองค์ทรงแฝงข้อคิดและคติสอนใจแก่ผู้อ่านได้อย่างน่าสนใจ ซึ่งทำให้พระองค์ทรงได้รับยกย่องเป็น “บิดาแห่งการละครพูด”

จากการศึกษาเบื้องต้นผู้วิจัยพบว่าบทละครพูดประเภทชวนหัวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวมีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับแนวคิดที่ปรากฏในเรื่อง เนื่องจากบทละครประเภทนี้แม้จะมีจุดมุ่งหมาย

สำคัญเพื่อสร้างความสนุกสนานหรือความขบขัน แต่พระองค์ท่านก็ทรงแฝงนัยบางประการ เพื่อให้ผู้อ่านและผู้ชมรับรู้หรือตระหนักในเรื่องราวที่เกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญทางสังคม พฤติกรรมของมนุษย์ และข้อคิดในการดำเนินชีวิตด้วย ดังนั้นจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่าพระราชนิพนธ์บทละครพูดชวนหัวที่ทรงสร้างสรรค์สะท้อนให้เห็นแนวคิดและพระอัจฉริยภาพในเรื่องใดบ้าง

สาขาวิชาการละคร ภาควิชานาฏยสังคีต คณะอักษรศาสตร์เป็นหน่วยงานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ซึ่งเคยเป็นส่วนหนึ่งของพระราชวังสนามจันทร์ อันเป็นที่ประทับของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว อีกทั้งภาควิชานาฏยสังคีตในฐานะสถาบันที่นอกจากจะทำหน้าที่ในการพัฒนาการเรียนรูทางศิลปะและวัฒนธรรมแก่เยาวชนและผู้สนใจทั่วไปแล้ว ยังมีปณิธานที่จะอนุรักษ์ เผยแพร่ และต่อยอดองค์ความรู้เรื่องศิลปะการละครตามรอยพระยุคลบาทล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ 6 ด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระองค์ ดังนั้นเพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติและต่อยอดองค์ความรู้จากบทพระราชนิพนธ์ของล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ 6 ผู้วิจัยจึงตั้งหัวข้อพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวผ่านพระราชนิพนธ์บทละครพูดชวนหัวของพระองค์ เป็นหัวข้อหนึ่งในรายวิชาพัฒนาการศิลปะการละครไทย (430223-60) ที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนและรับผิดชอบบรรยายวิชา ผ่านการอ่านและการวิเคราะห์พระราชนิพนธ์บทละครพูดชวนหัว

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนในหัวข้อนี้อย่างไม่เกิดการพัฒนารูปแบบชัดเจน กล่าวคือ สิ่งที่คุณเรียนได้สะท้อนกลับมายังผู้วิจัยในฐานะผู้สอนคือแนวคิดหรือคุณค่าด้านความเป็นสถาบันเทิด แต่ผู้เรียนยังไม่สามารถตีความและสังเคราะห์ถึงกลวิธีในการสร้างสรรค์พระราชนิพนธ์บทละครพูดจนคุณค่าของบทละครพูดชวนหัว อันทำให้เห็นถึงพระอัจฉริยภาพด้านการละครของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในหัวข้อดังกล่าวผ่านนวัตกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจกลวิธีการสร้างสรรค์พระราชนิพนธ์บทละครพูดจนคุณค่าของบทละครพระราชนิพนธ์มากยิ่งขึ้น อันทำให้เห็นถึงพระอัจฉริยภาพด้านการละครของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เป็นอย่างดี

ทั้งนี้การใช้วัตกรรมการเรียนการสอนด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning) อาจสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา การพัฒนาตามสมรรถนะทางการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ การพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ด้านความรู้และด้านทักษะทางปัญญาที่จะเกิดขึ้นแก่ผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน (Learning Outcome) ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) อันประกอบด้วยคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการ

ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ของผู้ที่ศึกษาในรายวิชา 430223-60 พัฒนาการศิลปะการละครไทย (Development of Thai Drama)

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยในหัวข้อ “พระอัจฉริยภาพด้านการสร้างสรรค์บทละครพูดชนหัวของ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning)” มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพระอัจฉริยภาพด้านการละครของพระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ข้อมูลเรื่องกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน ตลอดจนเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังนี้

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระปรีชาสามารถด้านอักษรศาสตร์เป็นอย่างยิ่ง พระองค์ทรงพระราชนิพนธ์วรรณกรรมไว้มากกว่าหนึ่งพันเรื่อง ทั้งพระราชนิพนธ์วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อย กรอง โดยปรากฏทั้งบทพระราชนิพนธ์ที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ผลงานพระราชนิพนธ์มีหลาย ประเภท ได้แก่ โขน บทละคร นิทาน บทชนหัว บทความ สารคดี ร้อยกรอง เทศนา และอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลงานด้านบทละคร ซึ่งพระองค์แสดงพระอัจฉริยภาพด้วยการพระราชนิพนธ์จากความคิด สร้างสรรค์และจินตนาการของพระองค์ รวมถึงทรงแปลและดัดแปลงจากวรรณกรรมภาษา ต่างประเทศทั้ง ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้ผลงานของพระองค์ทั้งหมดนั้นให้ทั้งสาระและความบันเทิงแก่ผู้อ่านได้ อย่างดีเยี่ยมและมีคุณค่าทางวรรณศิลป์สูง ผลงานพระราชนิพนธ์ต่าง ๆ ของพระองค์นั้น นอกจากจะทรงได้รับ การยกย่องด้านวรรณศิลป์ พระองค์ก็ทรงได้รับการยกย่องว่าทรงเป็นกวีหรือนักประพันธ์ที่ไว้วรรณกรรมเป็น สื่อในการอบรมสั่งสอนและปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกในเรื่องของความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ให้ เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชนด้วย ที่สำคัญก็คือนอกจากพระองค์จะทรงมีผลงานในด้านการพระราชนิพนธ์บท ละครประเภทต่าง ๆ จำนวนมากดังกล่าวแล้ว ผลงานในด้านการแสดงละครและจัดการแสดงละครของ พระองค์ ก็มีเป็นจำนวนมากเช่นกัน อาทิ นิทราชาคริต มิตรแท้ พระร่วง ปล่อยแก่ เพื่อนตาย หัวใจนักรบ มหาตมะ หลวงจำเนียรเดินทาง กุศโลบาย โฟงพาง จดการสมรส และลำดี่ เป็นต้น

ผลงานด้านการพระราชนิพนธ์บทละครพูด การแสดง และการจัดแสดงละครของพระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว นับว่าเป็นหลักฐานสำคัญที่ทำให้เห็นว่าพระองค์เป็นผู้มีความสนพระราชมหุทัยด้าน การละครเป็นอย่างยิ่ง ทรงให้การสนับสนุนกิจการละครอย่างต่อเนื่องมาเป็นลำดับ และทรงพยายามทุก วิถีทางที่จะทำงานด้านละครในประเทศไทยเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ความมีพระราชมหุทัยที่รักและทรงมี ประสพการณ์สูงเกี่ยวกับงานด้านนี้ทำให้พระองค์สามารถสร้างสรรค์บทละครพูดและเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านการละครพูดเป็นอย่างยิ่ง ด้วยเหตุนี้พระองค์จึงทรงได้รับการยกย่องว่าทรงเป็นบิดาแห่งการละครพูด และ ในรัชสมัยของพระองค์นั้นถือได้ว่าเป็นยุคทองของละครพูด ดังปรากฏว่ามีประชาชนให้ความสนใจต่อละคร ประเภทนี้เป็นอย่างมาก ทั้งนี้การแสดงละครในรัชสมัยของพระองค์นั้นมีได้มุ่งเพียงความสนุกสนานเพลิดเพลิน เท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงเป็นนักประพันธ์พระองค์แรกในประเทศไทยที่ใช้บทละครเป็นสื่อในการสร้างสรรค์ให้ เกิดประโยชน์หลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านเหตุการณ์บ้านเมือง ความคิด วัฒนธรรม และเป็นสื่อที่ช่วยอบรมจิตใจ

ของประชาชนไปพร้อมกันด้วย นอกจากนี้การที่ทรงจัดให้มีการแสดงละครอยู่เสมอยิ่งก่อให้เกิดประโยชน์ในกิจการกุศลด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างยิ่ง ดังนั้นละครในยุคของพระองค์จึงมิได้เป็นศิลปะการแสดงที่มุ่งเพียงความบันเทิงเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่ช่วยสนับสนุนกิจการต่าง ๆ ของพระองค์อีกด้วย

การเผยแพร่และการจัดแสดงละครพูดพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวปรากฏตั้งแต่ในรัชสมัยของพระองค์จนถึงปัจจุบัน เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงพระอัจฉริยภาพอันสูงส่งทั้งทางด้านการละครของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้มีนักวิชาการทั้งทางด้านวรรณคดีและศิลปะการละครที่สนใจศึกษาวิเคราะห์ผลงานด้านศิลปะการละครของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เช่น กันยรัตน์ สมิตะพินทุ (Samittapinthu, 1986) ศึกษาการพัฒนาตัวละครในบทละครพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมุ่งหมายที่จะศึกษาสาเหตุที่ทำให้บทบาทและบุคลิกตัวละครในบทละครพระราชนิพนธ์สำนวนที่ 2 สำนวนที่ 3 หรือสำนวนที่ 4 แตกต่างไปจากสำนวนที่ 1 เพื่อให้เห็นพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในการที่ทรงเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตัวละครให้สอดคล้องกับเหตุการณ์บ้านเมือง ค่านิยม และความจำเป็นต่าง ๆ ผลการศึกษาพบว่าสิ่งที่พระองค์พระราชนิพนธ์บทละครไว้เป็นสำนวนที่ 1 แล้วทรงปรับปรุงแก้ไขเป็นสำนวนที่ 2 สำนวนที่ 3 หรือสำนวนที่ 4 อีกนั้น บทบาทและบุคลิกของตัวละครในสำนวนใหม่แตกต่างไปจากสำนวนแรกด้วยเหตุผลต่าง ๆ กัน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าการที่พระองค์ทรงพัฒนาตัวละครในพระราชนิพนธ์สำนวนที่ 2 สำนวนที่ 3 หรือสำนวนที่ 4 ด้วยเหตุผลทางสังคมและการเมือง ทางวัฒนธรรมประเพณี และเงื่อนไขการแสดงนั้น เป็นการชี้ให้เห็นว่าสังคมที่เปลี่ยนแปลงมีผลกระทบอย่างมากต่องานพระราชนิพนธ์ของพระองค์ ในทางกลับกันสิ่งที่สำคัญมากก็คือพระราชนิพนธ์ของพระองค์มีบทบาทในการกล่อมเกล่าและชักจูงจิตใจของคนไทยให้เลื่อมใสแต่สิ่งที่เหมาะสมในกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม

สมถวิล คัมภักสิกิจ (Khammakasikij, 1986) ศึกษาการวิเคราะห์ลักษณะโครงเรื่องของบทละครพูดพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผลการศึกษาพบว่าบทละครพูดพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทั้ง 23 เรื่อง แม้จะมีโครงเรื่องแบบออร์แกนิก (Organic plot) แต่ก็มีลักษณะบางประการที่ยังมีข้อบกพร่องที่สมบูรณ์ กล่าวคือการนำเสนอเหตุการณ์บางตอนมิได้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินเรื่อง มีบทชวนขันแทรกอยู่ในละครเกือบทุกเรื่อง ทั้งที่ละครเหล่านั้นเป็นเรื่องเคร่งเครียดและจริงจัง ในละครบางเรื่องมีเหตุการณ์ที่ไม่สมจริงปรากฏอยู่ด้วย พระองค์ทรงสร้างให้เหตุการณ์หรือการกระทำของตัวละครเอกในโครงเรื่องย่อยช่วยแก้ปัญหาให้ตัวละครเอกในโครงเรื่องใหญ่ ในขณะที่ตัวละครเอกในโครงเรื่องใหญ่มิได้แก้ปัญหาให้ตนเองแต่อย่างใด องค์ประกอบต่าง ๆ ในโครงเรื่องของบทละครเหล่านี้พบว่าพระองค์ทรงปูพื้นได้อย่างแนบเนียนและกลมกลืนกับเนื้อเรื่อง จุดเริ่มเรื่องและจุดกระทบเรื่องเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินเรื่อง การเตรียมเรื่องยังมีลักษณะที่ไม่ชวนให้เกิดความกระหายใคร่รู้หรือทำให้เกิดเหตุการณ์ไม่สมจริง โดยทั่วไปตัวละครฝ่ายตรงข้ามมักทำให้เกิดความยุ่งยากเพื่อนำไปสู่จุดวิกฤตและจุดสูงสุด จุดวิกฤตหรือจุดสูงสุดมักไม่ทำให้ผู้ชมหรือผู้อ่านตื่นเต้นใจจดใจจ่อที่จะดูผลของการตัดสินใจอย่างใจหายใจคว่ำเท้าที่ควร การคลี่คลายเรื่องมักทำให้เกิดความกระจำจั่งในทุกประเด็น โครงสร้างของโครงเรื่องนั้นในตอนต้นเรื่องจุดวิกฤตและจุดสูงสุดมักอยู่ห่างกัน จุดวิกฤตและจุดสูงสุดใหญ่ปรากฏตอนท้ายเรื่อง บทละครพูด

ทั้ง 23 เรื่อง มักเป็นเรื่องเฉพาะกาล ทรงพระราชนิพนธ์เพื่ออบรมจริยธรรมหรือชี้แจงเรื่องบางเรื่องแก่ประชาชน จึงมักขาดลักษณะความเป็นสากล พระองค์ทรงเน้นการเสนอบทละครในด้านแนวคิดและคุณธรรมแก่ประชาชนมากกว่าจะทรงคำนึงถึงการสร้างโครงเรื่องให้กระชับรัดกุม เนื้อเรื่องเข้มข้นและสมจริง ซึ่งจะทำให้ผู้ชมหรือผู้อ่านตื่นเต้นเร้าใจได้ตลอดเวลา

ธงชัย หวานแก้ว (Wankeaw, 1979) ศึกษาการปลูกฝังความรักชาติที่ปรากฏในบทละครพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผลการศึกษาพบว่าพระองค์ทรงมีแนวความคิดในการปลูกฝังความรักชาติในเรื่องความสำคัญของสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ตลอดจนเรื่องหน้าที่ของบุคคลต่าง ๆ ที่พึงปฏิบัติ โดยทรงใช้องค์ประกอบต่าง ๆ ของบทละคร ได้แก่ เนื้อหา แก่นเรื่อง ตัวละคร และบทสนทนา ตลอดจนทรงแทรกข้อคิดและคติเตือนใจต่าง ๆ เพื่อปลูกฝังความรักชาติให้กับผู้ดูและผู้อ่าน

ชลธิชา หอมฟุ้ง (Homfung, 2011) ศึกษาการแก้ปัญหาความขัดแย้งของตัวละครในบทละครพูดร้อยแก้วพระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผลการศึกษาพบว่าความขัดแย้งที่ปรากฏในบทละครพูดร้อยแก้วมี 3 ประเภท ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับสังคม และความขัดแย้งภายในใจของตัวละครเอง ซึ่งพบวิธีการแก้ปัญหา 5 วิธี ได้แก่ วิธีแรกคือการสร้างเหตุการณ์ แบ่งเป็น สร้างเหตุการณ์เพื่อหลอกลวง สร้างเหตุการณ์เพื่อทำให้ตกใจ สร้างเหตุการณ์เพื่อให้เข้าใจผิด และสร้างเหตุการณ์เพื่อเอาตัวรอด วิธีที่ 2 คือ การเสียสละ วิธีที่ 3 คือ การรับฟังความคิดเห็นของคนหมู่มาก วิธีที่ 4 คือ การใช้อารมณ์ แบ่งเป็น การใช้อารมณ์โกรธ และการใช้อารมณ์รัก และวิธีที่ 5 คือ การใช้ปัญญาในการวิเคราะห์การแก้ปัญหาของตัวละครโดยใช้อริยสัจสี่พบว่าตัวละครที่แก้ปัญหาได้สอดคล้องกับอริยสัจสี่จะสามารถแก้ปัญหาได้ตรงกับสาเหตุ และด้านการวิเคราะห์แนวคิดที่ปรากฏจากความขัดแย้งและการแก้ปัญหาของตัวละครพบ 4 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดเรื่องคุณธรรม จริยธรรม แนวคิดเรื่องบทบาทหน้าที่ แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหา และแนวคิดเรื่องประชาธิปไตย

นอกจากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพระอัจฉริยภาพด้านการละครของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวแล้ว ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning) โดยพบว่าในแวดวงการศึกษาปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning) มีชื่อเรียกที่หลากหลาย เช่น การสอนแบบเน้นการวิจัย การเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัย การสอนแบบวิจัย การเรียนการสอนที่มีการวิจัยเป็นฐาน และการจัดการเรียนรู้แบบใช้การวิจัยเป็นฐาน เป็นต้น อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล (Suwatanpornkul, 2018) ได้กล่าวไว้ในหนังสือชื่อ “การวิจัยทางการศึกษา : แนวคิดและการประยุกต์ใช้” ว่าการวิจัยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่สามารถสร้างคุณลักษณะหลายอย่างที่ต้องการได้ การวิจัยสามารถปรับเปลี่ยนบุคคลให้ตั้งอยู่บนฐานข้อมูลและเหตุผล มีวิจารณ์ญาณ วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์และเกิดนวัตกรรมได้ ขั้นตอนของการวิจัยไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึงความรู้ การประเมินความเชื่อถือได้ของความรู้ การตีค่า ความอิสระทางความคิดและเป็นตัวของตัวเองย่อมนำมาใช้เป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และทัศนีย์ บุญเติม (Pithiyanuwat, S. & Boonterm, 2002: 483-505) ยังได้กล่าวไว้ว่าจุดเริ่มต้นของการสอนแบบการวิจัยเป็นฐานว่ามาจากความสงสัยที่ว่าเป็นไปได้ไหมที่เราจะใช้วิธีการแสวงหาความรู้เป็นวิธีสอน ถ้าการศึกษาต้องการสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้เพียบพร้อมด้วยสติปัญญา มีความรู้จักตนเอง ใฝ่รู้อยู่เสมอ คิดริเริ่ม สร้างสรรค์ รอบคอบ ไตร่ตรองเหตุผลรับผิดชอบ เห็นการณ์ไกล มีศีลธรรมเสียสละ ซึ่งสอดคล้องคุณธรรมของนักวิจัยแล้ว ทำไมจึงไม่ใช้การวิจัยเป็นกระบวนการเรียนการสอนเสียเลย

จากคำนิยามข้างต้นการจัดการเรียนการสอนโดยผู้เรียนใช้การวิจัย (Research-based Learning หรือ RBL) จึงหมายถึงการนำกระบวนการวิจัยหรือผลการวิจัยมาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้หรือนำเอากระบวนการวิจัยมาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการวิจัยและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองโดยผู้สอนหรือครูใช้วิธีการสอนที่หลากหลายอันนำไปสู่การสร้างคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยการใช้วิจัยนั้นเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่สามารถสร้างคุณลักษณะหลายอย่างที่ต้องการได้ การวิจัยสามารถปรับเปลี่ยนบุคคลให้ตั้งอยู่บนฐาน ข้อมูลและเหตุผล มีวิจารณญาณ วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์และเกิดนวัตกรรมได้ ขั้นตอนของการวิจัยไม่ว่าจะเป็นการเข้าถึงความรู้ การประเมินความเชื่อได้ของความรู้ การตีค่า ความอิสระทางความคิดและเป็นตัวของตัวเองย่อมนำมาใช้เป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น

ในด้านรูปแบบการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning) สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และทัศนีย์ บุญเติม (Pithiyanuwat, S. & Boonterm, 2002: 483-505) ได้เสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบการวิจัยเป็นฐานไว้ 4 รูปแบบ ได้แก่

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัย คือการให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติทำวิจัยในระดับต่างๆ เช่น การทำการทดลองในห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ การศึกษารายกรณี (Case Study) การทำโครงการ การทำวิจัยเอกสาร การทำวิจัยฉบับจุ๊ว (Baby Research) การทำวิทยานิพนธ์ เป็นต้น
2. การสอนโดยให้ผู้เรียนร่วมทำโครงการวิจัยกับอาจารย์หรือเป็นผู้ช่วยในโครงการวิจัย (Under Study Concept) ในกรณีนี้ผู้สอนต้องเตรียมโครงการวิจัยไว้รองรับเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำวิจัย เช่น ร่วมเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล อย่างไรก็ตามวิธีนี้จะมีข้อเสียที่ผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้กระบวนการทำวิจัยครบถ้วนทุกขั้นตอน
3. การสอนโดยให้ผู้เรียนศึกษางานวิจัย เพื่อเรียนรู้องค์ความรู้ หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัยเรื่องนั้นๆ วิธีการตั้งโจทย์ปัญหา วิธีการแก้ปัญหา ผลการวิจัย และการนำผลการวิจัยไปใช้และศึกษาต่อไป ทำให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการทำวิจัยมากขึ้น
4. การสอนโดยใช้ผลการวิจัยประกอบการสอน เป็นการให้ผู้เรียนได้รับรู้ว่า ทฤษฎีข้อความรู้ใหม่ๆ ในศาสตร์ของตนในปัจจุบันเป็นอย่างไร นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างศรัทธาต่อผู้สอนรวมทั้งทำให้ผู้สอนไม่เกิดความเบื่อหน่ายที่ต้องสอนเนื้อหาเดิมทุกปี

ทิศนา ขัมมณี (Khammanee, 2005) ได้กล่าวถึงแนวทางในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการ วิจัยว่ากระบวนการวิจัยคือวิธีวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งผลการวิจัย และผลการวิจัยก็คือผลที่ได้มาจาก

การดำเนินงาน ดังนั้นแนวทางในการใช้การวิจัยในการเรียนการสอนจึงประกอบด้วยการใช้ผลการวิจัยและใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนการสอน การจัดการศึกษาแบบ RBL นั้นมีรูปแบบการจัดการศึกษาดังนี้

1. RBL ที่ใช้ผลการวิจัยเป็นสาระการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนรู้ผลการวิจัย ใช้ผลการวิจัยประกอบการสอน การเรียนรู้จากการศึกษางานวิจัยหรือการสังเคราะห์งานวิจัย

2. RBL ที่ใช้กระบวนการวิจัยเป็นกระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วย การเรียนรู้วิชาวิจัย หรือวิธีทำวิจัย การเรียนรู้จากการทำวิจัยหรือรายงานเชิงวิจัย การเรียนรู้จากการทำวิจัยหรือร่วมทำโครงการวิจัย การเรียนรู้จากการทำวิจัยหรือวิจัยขนาดเล็ก และการเรียนรู้จากการทำวิจัยหรือวิทยานิพนธ์

วิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยในหัวข้อ “พระอัจฉริยภาพด้านการสร้างสรรค์บทละครพูดชนหัวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning)” มีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษารวบรวมข้อมูลด้านศิลปะการละคร บริบททางสังคมไทยในอดีต และบทละครพูดชนหัวในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ผ่านการใช้กระบวนการอภิปรายกลุ่มภายในชั้นเรียน โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำเสนอประเด็นที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจใฝ่รู้

2. การประเมินความรู้ในเบื้องต้นของผู้เรียน ด้วยกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus-Group)

3. ผู้สอนแนะนำขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการศึกษาค้นคว้ารูปแบบการวิจัย (Research-Based Learning)

4. คัดเลือกบทละครพูดชนหัวในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จำนวน 10 เรื่อง

5. แบ่งกลุ่มผู้ศึกษากลุ่มละไม่เกิน 3 คน โดยแบ่งตามความสนใจในบทละครพูดชนหัวแต่ละเรื่องที่คัดเลือกไว้

6. ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็น “ผู้ให้คำปรึกษา/ผู้ให้คำแนะนำ” แก่ผู้เรียน

7. นำเสนอข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์ในรูปแบบการวิจัย (Research-Based Learning) ด้วยกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus-Group) เพื่อให้ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มอื่น ๆ ได้ร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน

8. จัดกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus-Group) เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์สมรรถนะทางการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน (Learning Outcome) ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ได้แก่ ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านทักษะความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

9. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในหัวข้อพระอัจฉริยภาพด้านการสร้างสรรค์บทละครพูดชวนหัวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning) นั้น ผู้วิจัยได้นำมาทดลองใช้ในรายวิชา 430223-60 พัฒนาการศิลปะการละครไทย (Development of Thai Drama) หลักสูตรอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการละคร พ.ศ. 2560 เพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน (Learning Outcome) ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) อันประกอบด้วยคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยผลการวิจัยที่ปรากฏในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

การประเมินความรู้ในเบื้องต้น

ในการดำเนินการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนในหัวข้อพระอัจฉริยภาพด้านการสร้างสรรค์บทละครพูดชวนหัวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ด้วยรูปแบบผู้เรียนใช้การวิจัย (Research-Based Learning) ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการประเมินความรู้ในเบื้องต้นของผู้เรียน ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับบทละครพูดในประเทศไทยและพระอัจฉริยภาพในด้านต่าง ๆ ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยมุ่งเน้นด้านวรรณกรรมละคร ด้วยกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus-Group) ซึ่งพบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อย ไม่ว่าจะเป็นบริบททางประวัติศาสตร์ด้านการแสดง การกำเนิดของละครพูดในประเทศไทย และพระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในด้านศิลปะการละคร

เมื่อผลจากการประเมินความรู้ในเบื้องต้นของผู้เรียนด้วยกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus-Group) ออกมาในระดับน้อย ผู้วิจัยจึงได้ให้เวลาผู้เรียนในการศึกษารวบรวมข้อมูลด้านศิลปะการละคร บริบททางสังคมไทยในอดีต พระราชประวัติด้านศิลปะการละครของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว บทละครพูดชวนหัวในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว และรูปแบบและความสำคัญของบทละครพูดชวนหัวที่มีใช้เพียงวรรณกรรมการแสดงเพื่อความบันเทิงเพียงเท่านั้น แต่ยังแฝงมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏผ่านบทละคร ผ่านการยกตัวอย่างบทละครเรื่องสำคัญที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชนิพนธ์ขึ้นและยังได้รับความนิยมร่าจวบจนปัจจุบัน จากนั้นจึงใช้กระบวนการอภิปรายกลุ่มภายในชั้นเรียน โดยมีผู้วิจัยในฐานะผู้สอนเป็นผู้นำเสนอประเด็นที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งพบว่าผู้เรียนเกิดความสนใจและใฝ่รู้ในบทละครพูดชวนหัวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวมากขึ้น

การแนะนำขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการศึกษาค้นคว้ารูปแบบการวิจัย (Research-Based Learning)

ผู้วิจัยได้แนะนำขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาเนื้อหาและคุณค่าของบทละครพูดชวนหัวผ่านกระบวนการตั้งคำถามภายในชั้นเรียน และอธิบายรูปแบบในการสร้างสรรค์และนำเสนอผลการศึกษารูปแบบบทความวิชาการ ซึ่งทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการพิจารณาคุณค่าของบทละครพูดชวนหัวมากยิ่งขึ้น และเชื่อมั่นในศักยภาพของตนเองว่าสามารถศึกษาได้ภายในระยะเวลา 1 เดือน ตามข้อตกลงร่วมกันในชั้นเรียน

การคัดเลือกบทละครพูดชวนหัวในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ผู้วิจัยได้อธิบายผู้เรียนเกี่ยวกับกระบวนการศึกษาค้นคว้าข้อมูลบทละครพูดชวนหัวที่น่าสนใจ โดยการให้ผู้เรียนจับกลุ่มกัน กลุ่มละไม่เกิน 3 คน ทั้งนี้สมาชิกในแต่ละกลุ่มจะเป็นผู้เลือกบทละครพูดชวนหัวที่กลุ่มของตนเองสนใจ กลุ่มละ 1 เรื่อง เพื่อศึกษาคุณค่าและความสำคัญของพระราชนิพนธ์บทละครพูดชวนหัวเรื่องนั้น ๆ โดยก่อนที่จะเริ่มศึกษาค้นคว้าของบทละครพูดชวนหัวที่ตนเองเลือกนั้น ต้องมีการนำเสนอหน้าชั้นเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของบทละครที่เลือกและเหตุผลที่กลุ่มของตนเองให้ความสนใจเรื่องนั้น ๆ ทั้งนี้พระราชนิพนธ์บทละครพูดชวนหัวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ผู้เรียนได้คัดเลือกเพื่อนำมาศึกษา มีจำนวน 10 เรื่อง ได้แก่ ตามใจท่าน นินทาสมเธร ตบตา ล่ามดี วิไลเลือกคู่ หมอจำเป็น หลวงจำเนียรเดินทาง คดีสำคัญ ชิงนาง นามยอกเอาหนามบ่ง

การดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ในการดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็น “ผู้ให้คำปรึกษา/ผู้ให้คำแนะนำ” แก่ผู้เรียน เพื่อให้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิเคราะห์นั้นมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นการแนะนำข้อมูลสภาพแวดล้อมและบริบทของสังคมไทยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อให้ผู้เรียนได้นำมาใช้ในการเชื่อมโยงและตีความนัยที่พระองค์ทรงแฝงไว้ในบทละครพูดชวนหัว ทั้งนี้การให้คำปรึกษานั้นมีทั้งการให้คำปรึกษานอกเวลาเรียน และการให้คำปรึกษาในชั่วโมงเรียน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้เป็นการรายงานความก้าวหน้าการศึกษาของแต่ละกลุ่ม

การนำเสนอผลการศึกษาด้วยกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus-Group)

ผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้เรียนนำเสนอผลการศึกษาด้วยกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus-Group) เพื่อให้ผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มอื่น ๆ ได้ร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ทั้งนี้แม้พระราชนิพนธ์บทละครพูดชวนหัวแต่ละเรื่องที่ได้รับการศึกษานั้นจะมีเนื้อหาและคุณค่าที่แตกต่างกัน แต่ประเด็นสำคัญที่ผู้เรียนได้ร่วมกันถอดองค์ความรู้จนเป็นที่ประจักษ์ คือ พระอัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในการใช้บทพระราชนิพนธ์ละครพูดชวนหัวเป็นสื่อในการอบรมสั่งสอนประชาชน ผ่าน แนวคิดด้านต่าง ๆ ที่แฝงไว้ในบทละคร โดยสามารถจัดกลุ่มได้ ดังนี้

แนวคิดเรื่องบทบาทหน้าที่

แนวคิดเรื่องบทบาทหน้าที่ที่แบ่งเป็นบทบาทหน้าที่ด้านครอบครัว ได้แก่ บทบาทหน้าที่ของสามี บทบาทหน้าที่ของภรรยา บทบาทหน้าที่ของพ่อแม่ และบทบาทหน้าที่ของลูก และบทบาทหน้าที่ด้านสังคม ได้แก่ บทบาทหน้าที่ของเพื่อน บทบาทหน้าที่ของเจ้านาย บทบาทหน้าที่ของคนรับใช้ และบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครอง ซึ่งปรากฏจากพฤติกรรมของตัวละครทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ทั้งนี้บทบาทดังกล่าวพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสะท้อนให้เห็นผู้อ่านหรือผู้ที่ได้มีโอกาสชมละครได้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ที่มีความเหมาะสมและไม่เหมาะสม

แนวคิดเรื่องคุณธรรมและความประพฤติ

แนวคิดเรื่องคุณธรรมและความประพฤติ ได้แก่ ความกตัญญูรู้คุณ ความขยันหมั่นเพียร ความมีสัมมาคารวะ ความซื่อสัตย์สุจริต การมีวิจรรณญาณในการฟัง ความประหยัต์มัธยัสถ์ การควบคุมอารมณ์ การขอโทษและการให้อภัย ความไม่รักนวลสงวนตัว การใช้คำพูด การต่อแถว และการมอบสินน้ำใจ ทั้งนี้

แนวคิดดังกล่าวที่ปรากฏนั้นมีความสอดคล้องกับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาและเป็นแนวการประพฤติปฏิบัติตนเพื่อความเป็นอารยะ ซึ่งอาจสะท้อนให้เห็นถึงพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในการสั่งสอนให้ประชาชนได้ประพฤตินในทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

แนวคิดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ

แนวคิดเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ได้แก่ อาชีพล่าม อาชีพผู้พิพากษา อาชีพครู อาชีพทหาร อาชีพแพทย์ และอาชีพผู้ให้บริการ แนวคิดดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นถึงผลดีของการปฏิบัติอาชีพอย่างมีจรรยาบรรณ และผลเสียของการปฏิบัติอาชีพด้วยความบกพร่องและขาดจรรยาบรรณ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงพระราชประสงค์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในการสั่งสอนให้ประชาชนเป็นผู้ที่มีความสุจริตในการประกอบอาชีพ และต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นสุภาพบุรุษ

แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นสุภาพบุรุษ ได้แก่ การรู้จักสำนึกในความผิดและพร้อมแสดงความขอโทษ การไม่ฉวยโอกาสและต้องตัวหญิงสาวและพูดจาโอ้อวดในเชิงชู้สาว การแสดงความจริงใจและยอมรับในสิ่งที่ตนเองมุ่งหวังอย่างตรงไปตรงมา นอกจากนี้เมื่อเกิดการแข่งขันต้องกระทำการแข่งขันอย่างสุภาพบุรุษ คือ ไม่ใช้กำลังในการตัดสินปัญหา ไม่พูดจาต่อว่าลับหลังอีกฝ่าย และต้องรู้แพ้ รู้ชนะ และรู้ภัย ไม่คิดหาทางแก้แค้น ทั้งนี้แนวคิดดังกล่าวสะท้อนให้เห็นนัยสำคัญที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงชี้ให้เห็นถึงข้อดีของการประพฤติปฏิบัติอย่างเป็นสุภาพบุรุษ และเห็นข้อเสียของการที่ไม่มีความเป็นสุภาพบุรุษ เพื่อให้ประชาชนของพระองค์เกิดความตระหนักในเรื่องดังกล่าวได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

แนวคิดเรื่องการเลือกคู่ครอง

แนวคิดเรื่องการเลือกคู่ครองมีทั้งการที่พ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่เลือกคู่ครองให้ด้วยเหตุผลเรื่องฐานะของอีกฝ่ายที่มั่นคง และมีการให้สิทธิ์ฝ่ายชายหรือฝ่ายหญิงเลือกคู่ครองด้วยตนเอง แต่ต้องได้รับการยินยอมจากพ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่ ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ทั้งนี้แนวคิดเรื่องดังกล่าว สะท้อนให้เห็นทัศนคติในการเลือกคู่ครองของคนในสังคมไทยในรัชสมัยของพระองค์ที่เปลี่ยนไป โดยมุ่งเน้นด้านสิทธิเสรีภาพในการเลือกคู่ครองมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการให้สิทธิ์แก่ผู้หญิงในการเลือกคู่ครองที่ตนเองนั้นพึงพอใจมากกว่าการยอมถูกจับคลุมถุงชนหรือยอมปฏิบัติตามความเห็นของผู้ใหญ่

แนวคิดเรื่องการแสวงหาความรู้

แนวคิดเรื่องการแสวงหาความรู้ ได้แก่ การแสวงหาความรู้ด้านภาษาและการศึกษาหาความรู้จากนอกห้องเรียน แนวคิดดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นแนวพระราชดำริด้านการศึกษาของพระองค์ที่ทรงมุ่งหวังจะพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองทัดเทียมนานาอารยประเทศด้วยการศึกษา โดยไม่จำกัดเพศ

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าการสร้างสรรค์บทละครพูดชวนหัวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเป็นสิ่งที่มีความสำคัญก่อให้เกิดคุณประโยชน์ทั้งแก่ประชาชนและประเทศชาติอย่างยิ่ง ทั้งนี้การที่ทรงมีความ

เชี่ยวชาญและเป็นผู้จัดเจนด้านศิลปะการละครทำให้พระองค์ทรงเข้าพระราชหฤทัยดีว่า “ละครเป็นโลกสมมติ” ที่มีความสมจริงหรือมีความใกล้เคียงกับชีวิตความเป็นไปของมนุษย์ที่คนทั้งหลายสามารถรับรู้เรื่องราว ข้อคิด จากพฤติกรรมของตัวละคร ทั้งที่เป็นไปในทางที่ดีและไม่ดีได้อย่างรวดเร็ว นั้น เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้อ่านหรือผู้ชม สามารถย้อนมาดูตัวเองได้ว่ามีสิ่งใดที่ดีหรือยังมีข้อบกพร่องที่ควรต้องแก้ไข และมีเหตุการณ์ใดที่เกิดขึ้นทั้งที่ดี และไม่ดีในสังคมบ้าง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงนำคุณค่าของสิ่งที่มีอยู่ใน ละครดังกล่าวข้างต้นมาเป็นพระราชประสงค์ในการที่ทรงใช้ละครเป็นเครื่องมือในการสื่อสารประชาสัมพันธ์สิ่ง ต่าง ๆ ที่มีพระราชประสงค์จะให้ประชาชนได้รับรู้และทำความเข้าใจกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านั้น ไปด้วย การสร้างสรรค์พระราชนิพนธ์บทละครพูดชวนหัวของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงนับได้ ว่าเป็นสิ่งที่สามารถสร้างคนไทยให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ อันจะช่วยให้สามารถพัฒนาชาติบ้านเมือง ให้มีความเจริญก้าวหน้าไปสู่ความเป็นสากลทัดเทียมนานาอารยประเทศได้เป็นอย่างดี

การประเมินผลการเรียนการสอนผ่านกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus-Group)

ผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนการสอนแบบผู้เรียนใช้การวิจัย (Research-Based Learning) ผ่านกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus-Group) ซึ่งผู้เรียนได้สะท้อนความคิดเห็นว่ารูปแบบการเรียน การสอนแบบนี้ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหามากกว่าการนั่งจดบันทึกตามการ สอนของผู้สอน ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณนั้นมีความสุขและสนุกกับการเรียน รู้สึกสนุกกับการอ่านบทละคร การนั่ง ฟังเพื่อนกลุ่มอื่นเล่าเรื่อง และสนุกกับการตีความบทละคร นอกจากนี้ผู้เรียนยังรู้สึกว่าคุณนั้นกล้าที่จะถาม และมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนรู้สึกสนิทกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากกว่าการเรียนการสอนแบบ บรรยาย และที่สำคัญคือทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อศิลปะการแสดงตลกนั้นเปลี่ยนไป โดยมีได้มองว่าเป็นเพียง แค่สิ่งบันเทิงเพียงอย่างเดียวดังเช่นในอดีต

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยในหัวข้อ “พระอัจฉริยภาพด้านการสร้างสรรค์บทละครพูดชวนหัวของ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning)” โดยมุ่งพัฒนาผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน (Learning Outcome) ตามมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ของผู้ที่ศึกษาในรายวิชา 430223-60 พัฒนาการศิลปะการละครไทย (Development of Thai Drama) ตลอดจนเพื่อก่อให้เกิดการรวบรวมองค์ ความรู้ในการพัฒนาและจัดรูปแบบนวัตกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ต่อไป สามารถสรุปผลการเรียนรู้ ในแต่ละด้านได้ดังนี้

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม ผู้วิจัยพบว่า การเปลี่ยนแปลงบทบาทจากผู้สอนเป็นผู้ให้ คำปรึกษาหรือผู้ให้คำแนะนำนั้น ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย กล้าที่จะถามและตอบ รวมถึงกล้าที่จะสนทนากับเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้การนัดกำหนดให้ผู้เรียนมา

นำเสนอความก้าวหน้าในการดำเนินงาน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มอื่น ๆ ทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเองมากยิ่งขึ้น และผู้เรียนมีความสุขกับการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้ ผู้วิจัยพบว่าการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนด้วยรูปแบบผู้เรียนใช้การวิจัย (Research-Based Learning) ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาต่าง ๆ มากกว่าการเรียนรู้แบบเดิมที่ผู้สอนบรรยายหน้าชั้นเรียน และผู้เรียนคอยจดบันทึกเนื้อหาต่าง ๆ โดยสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนจากการอธิบายเนื้อหาสาระของสิ่งที่ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า โดยมีการเชื่อมโยงกับบริบทในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุผล

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา ผู้วิจัยพบว่าการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนด้วยรูปแบบผู้เรียนใช้การวิจัย (Research-Based Learning) ทำให้ผู้เรียนคิดอย่างมีวิจารณญาณและเป็นระบบ สามารถสืบค้น ตีความ วิเคราะห์ ประเมินผลในเนื้อหาสาระ รวมถึงสามารถสรุปเนื้อหาเพื่ออธิบายให้แก่เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งแตกต่างจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบเดิมเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนนั้นมีทัศนคติที่ดีต่อละครพูดชวนหัวและการแสดงตลกมากยิ่งขึ้น โดยมีได้มุ่งเน้นแค่ความบันเทิงเพียงอย่างเดียว

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนแบบผู้เรียนใช้การวิจัย (Research-Based Learning) ทำให้ผู้เรียนนั้นมีความรับผิดชอบต่อตนเอง มีวินัยในการดำเนินงาน รู้จักหน้าที่ของตนเองมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญคือผู้เรียนนั้นมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันมากกว่าการสอนในรูปแบบบรรยาย ซึ่งส่งผลให้บรรยากาศในห้องเรียนนั้นเป็นไปด้วยความสนุกสนาน

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้วิจัยพบว่าการทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาหรือให้คำแนะนำ เป็นการบังคับให้ผู้เรียนต้องชวนช่วยในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมมากขึ้น ทั้งข้อมูลเอกสารตำราและข้อมูลที่ปรากฏในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ได้คำตอบที่ถูกต้องตามหลักการวิเคราะห์ และตามความเป็นเหตุผล รวมถึงเพื่อให้ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์นั้นสอดคล้องกับบริบทในด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในสังคมไทยแต่ละยุคสมัย ทั้งนี้การใช้กระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus-Group) ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและเป็นการฝึกการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนนั้นเป็นผู้ที่สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งการพูด การฟัง และการเขียน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในชั้นเรียนในรูปแบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning) เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาเรื่องนั้น ๆ ได้ละเอียดชัดเจนมากยิ่งขึ้นและยังเป็นการฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้วิจัยได้นำมาทดลองใช้ในการเรียนการสอนพระราชนิพนธ์บทละครพูดชวนหัวในพระบาทสมเด็จพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว อันเป็นส่วนหนึ่งในรายวิชา 430223-60 พัฒนาการศิลปะการละครไทย (Development of Thai Drama) หลักสูตรอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการละคร พ.ศ. 2560 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนเกิดการพัฒนาผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน (Learning Outcome) ตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) อันประกอบด้วย

คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ
ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และที่สำคัญคือผู้เรียนนั้นสามารถ
วิเคราะห์ สังเคราะห์ และถอดองค์ความรู้จากพระราชบัญญัติพระราชนิพนธ์ละครพูดชวนหัวได้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะองค์
ความรู้ด้านแนวคิดด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในพระราชบัญญัติพระราชนิพนธ์ละครพูดชวนหัว อันสะท้อนให้เห็นถึงพระ
อัจฉริยภาพของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในการใช้บทพระราชนิพนธ์ละครพูดชวนหัวเป็นสื่อใน
การอบรมสั่งสอนประชาชน

จากการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอเสนอแนะให้ผู้สอนแต่ละรายวิชาทดลองนำ
รูปแบบการเรียนการสอนแบบการวิจัยเป็นฐาน (Research-Based Learning) ไปปรับใช้ในรายวิชาต่าง ๆ มาก
ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะรายวิชาที่มีการเรียนการสอนด้านวรรณกรรม ทั้งนี้ผลที่ได้รับอาจนำมาสู่ผลการเรียนรู้ของ
ผู้เรียนที่น่าพึงพอใจต่อไป

References

- Anambutra, Thipsunetra. (1976). *The Literary Works of Phra Bat Somdej Phra Mongkut lao Chao Yu Hua (วรรณกรรมพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว)*. Bangkok: n. p.
- _____. (1978). *The Literature in the Rattanakosin Period (วรรณกรรมรัตนโกสินทร์)*. Bangkok: Ramkhamhaeng University Press.
- Government Savings Bank. (2002a). *Somdej Phra Maha Theeraraj Chao: Inimitable Intellectual of the Royal-written and Philosophy of Life (สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า บทพระราชนิพนธ์และปรัชญาชีวิต พระปรีชาญาณเลิศล้ำเกินกำหนด)*. Bangkok: Style Creative House.
- _____. (2002b). *Somdej Phra Maha Theeraraj Chao: The Royal Biography, 45 Years of Dynamic of Period (สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า พระราชประวัติ 45 ปีของการเปลี่ยนแปลง แห่งยุคสมัย)*. Bangkok: Style Creative House.
- Homfung, Cholticha. (2011). *The Problems Solving of Character's Conflict in Prose Plays of King Rama VI: The Analysis Based on The Four Noble Truths (การแก้ปัญหา ความขัดแย้งของตัวละครในบทละครพูดร้อยแก้วพระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว)*. Master of Arts, Silpakorn University, Nakhon Pathom, Thailand.
- Khammakasikij, Somthavil. (1986). *The Analysis of Plot in King Rama VI's Plays (การวิเคราะห์ ลักษณะโครงเรื่องของบทละครพูดพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว)*. Master of Education, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand.
- Khammanee, Tissana. (2005). *Teaching Strategies (ศาสตร์การสอน) (4th ed)*. Bangkok: Darn Sutha Press Company Limited.
- Kootiem, Busayarat. (2007). *The King Rama VI's Lakhon Phut (ละครพูดในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว)*. *Silpakorn* 50, 1 (January-February): 74-89.
- Lamduan, Nantaya. (1988). *The Literature of Drama Theater (วรรณคดีการละคร)*. Bangkok: Odeon Store.
- Malakul, Pin, M.L. (1975). *Drama Theatre Works of Phra Bat Somdej Phra Ramathibodi Si Sinthra Maha Vajiravudh Phra Mongkut Klao Chao Yu Hua, The King of Siam (งานละครของพระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทร มหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าแผ่นดินสยาม)*. Bangkok: Thai Watana Panich.
- _____. (1978). *Definition of the Royal-written Works of Phra Bat Somdej Phra Mongkut Klao Chao Yu Hua in Type B: Khon, Lakhon (อธิบายพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว หมวด ข. โขน ละคร)*. Bangkok: Kurusapa PrintingLadphrao.

- Pithiyanuwat, S., Boonterm, T. (2002). Teaching by Research-Based Learning (การสอนแบบ Reaearch-Based Learning) . **Pattern and Research Instrument in Education Reaearch (แบบแผนและเครื่องมือวิจัยทางการศึกษา)**. Bangkok: Chulalongkorn University: 483-505.
- Prangwatanakun, Songsak. (1984). **Thai Drama (การละครไทย)**. Bangkok: Amorn Press.
- Samittapinthu, Kanyarat. (1986). **The Study of Character's Development in King Rama VI's Plays(การศึกษาการพัฒนาตัวละครในบทละครพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว)**. Master of Arts, Silpakorn University, Nakhon Pathom, Thailand.
- See-suay, Phanee. (1986). **Thai Drama Theater (ศิลปะการละครไทย)**. Bangkok: Thana Press.
- Suwatanpornkul, Itthipat. (2018). **Reseach in Education : Concept and Application (การวิจัยทางการศึกษา : แนวคิดและการประยุกต์ใช้)**. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Vejjasart, Kanyarat. (2000). **The Benevolence of Phra Bat Somdej Phra Mongkut Klao Chao Yu Hua (พระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว)**. Bangkok: SPS Printing and Building.
- _____. (2010). **Somdej Phra Maha Theeraraj, the Philosopher of Siam (สมเด็จพระมหาธีรราชปราชญ์สยาม)**. Nakhon Pathom: Silpakorn University Printing house.
- _____. (2011). **The Royal Intellectual: Somdej Phra Maha Theeraraj Chao (พระอัจฉริยภาพราชปราชญ์ : สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้าเกล้า)**. Bangkok: Ban Duang Dao.
- Wankeaw, Thongchai. (1979). **Nationalism in King Rama VI's Plays การปลุกฝังความรักชาติตามที่ปรากฏในบทละครพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว**. Master of Education, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand.